

Een vriend zijn van zondaars, Hoe?

<http://wayoflife.org/index.html>, 25-9-2008

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Het volgende is een uittreksel uit WHAT IS THE EMERGING CHURCH? (Dit boek is verkrijgbaar bij Way of Life Literature, <http://wayoflife.org/catalog/categories/books.html>).

De emerging church (of opkomende kerk) roept christenen op om innige relaties aan te gaan met de ongeredden, maar niet noodzakelijk met het objectief hen tot Christus te leiden.

Mars Hill Church in Seattle exploiteert een seculiere rockclub, met de naam Paradox, die al honderden rockconcerten gehuisvest heeft. Senior pastor Mark Driscoll zegt dat deze operatie gewoon het tonen van gastvrijheid beoogt. “Wij verwelkomen kids in de veilige plaats waar we gepaste relaties kunnen opbouwen ter wille van Jezus, IN PLAATS VAN TE PREDIKEN TOT DE KIDS of het doen van malle dingen [sic] zoals het uitdelen van traktaten” (*Confessions of a Reformission Rev.*, pp. 126, 127).

Mark Driscoll

Dan Kimbal

In *They Like Jesus but Not the Church*, begint Dan Kimbal te vertellen over een praatje dat hij had met een groep pastors. Hij vertelde hen dat hij een behoorlijk deel van zijn tijd als pastor besteedt aan de ontwikkeling van relaties met ongelovigen. Hij zegt dat hij uitgenodigd wordt in [rock ‘n roll drink-] clubs om daar uit te hangen en bands te zien, en “hoe dit ook een manier is om uit te gaan met, en vertrouwen en geloofwaardigheid te kweken bij hen met wie ik me bevriend” (p. 12). Hij zei: “Ik ervoer hoe ongelofelijk verfrissend het is om bevriend te zijn met mensen buiten kerkelijke kringen” (p. 13). Toen een van de pastors hem vroeg of hij hen had gewonnen voor Christus, antwoordde hij: “Nee, IK PROBEER GEWOON OM HUN VRIENDEN TE ZIJN [sic] en hen te leren kennen” (p. 14).

Een andere pastor zei dat de opkomende generatie mensen “heidenen” zijn en: “zij moeten enkel stevige prediking horen, wat zal veroorzaken dat zij zich bekeren van hun wegen”, maar Kimball is het daar helemaal niet mee eens.

Kimball zegt dat de term “missioneel” (missional) betekent dat “we niet ‘Jezus brengen’ naar mensen; dat we ons realiseren dat Jezus actief is in de cultuur, en dat wij met Hem meedoen in wat Hij doet”, en: “wij dienen onze gemeenschappen, en wij bouwen daarin relaties op met mensen, in plaats van hen als evangelistische doelwitten te beschouwen” (*They Like Jesus*, p. 20).

Kimball citeert van veel ongeredden waarmee hij zich bevriend heeft, geeft hun opinies weer over Christus en de kerk, en zegt dan: “IK BEN NIET BEGONNEN MET HEN TE PROSELITEREN¹; IK HEB HEN ONTMOET OM GEWOON BEVRIEND TE ZIJN MET HEN, van hun gezelschap te genieten, en hen te vragen naar hun opinies. ... Ik zie hen als vrienden, niet als evangelistische doelwitten” (p. 61).

Kimball zegt dat hij denkt dat christenen meer kwaad dan goed gedaan hebben door te evangeliseren tot ongelovigen met gebruikmaking van “traditionele” methodes van confrontatie met hun zonde en de nood aan Christus (p. 38). Hij zegt dat in plaats van straat-evangelisatie wij “relaties waarin we dialogeren en vertrouwen opbouwen bij mensen” zouden moeten ontwikkelen (p. 43).

Wij vinden ook dat gelovigen vriendelijk moeten zijn voor de ongeredden, en klaar zouden moeten staan om als een vriend voor hen te zijn, maar deze vriendschap moet wel erg zorgvuldig gebeuren

¹ Proseliteren: een bekeerling maken. In de oude betekenis: bekeren tot het Jodendom. Het Griekse woord *proselytos* betekent: “iemand wie zijn/haar plaats heeft gevonden” (Wiki).

in de context van heiligheid. Het is veel beter de zondaar uit te nodigen om tijd bij ons door te brengen, dan voor ons om tijd door te brengen bij hen op hun eigen erf (bars, rockconcerten, enz.).

En altijd zou het objectief moeten zijn de ongeredden te bereiken voor Christus. Ja, wij hebben deze agenda omdat ons door de Meester bevolen werd het evangelie te prediken tot elk mens (Markus 16:15). Dat is de opdracht die Jezus ons gegeven heeft. Voor een gelovige is de belangrijkste wijze om een vriend te zijn voor de ongeredden, hen te confronteren met het evangelie. In de wetenschap dat de hel reëel is, en dat redding enkel door geloof is in Christus, is er *niets* vriendelijker en empathischer dan dit!

In zijn boek *Peril of Islam*, geeft Gene Gurganus, die 17 jaar zendeling was onder moslims, een goede bijbelse filosofie over vriendschap met ongelovigen in de context van evangelisatie. De eerste van negen suggesties voor het winnen van moslims voor Christus, is het volgende:

“Als we moslims gaan evangeliseren, is het cultiveren van vriendschap het eerste wat wij moeten doen. Te zeggen: ‘hallo, hoe gaat het met u?’ is niet genoeg. We moeten toenaderen en hem leren kennen, zijn problemen leren kennen, zijn frustraties, zijn ambities en zijn angsten” (p. 61).

Gurganus zegt dat wij een vriend moeten zijn voor de ongeredden, maar hij zegt niet wat de Emerging Church zegt. Gurganus zegt dat het objectief niet louter vriendschap is met de ongeredden maar hen te winnen voor Christus!

Dit is ook wat we zien in het leven en de bediening van Jezus Christus. Hij was een vriend van zondaars boven allen en Hij bracht tijd met hen door, maar Hij zondigde nooit. Hij was geen “fuifbeest”, en Hij had beslist het objectief om deze vrienden te redden. Hij zei: “Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was” (Lukas 19:10). Jezus was niet gekomen om zomaar in het vage vrienden te maken en mensen te helpen!

Bovendien predikte Christus erg direct tegen de mensen. Hij was niet bang hen aanstoot te geven met resolute waarheid. Hij drong aan op bekering (Lukas 13:3-5) en waarschuwde dikwijls voor de eeuwige straf² (b.v. Markus 9:43-48). Christus’ prediking was zo compromisloos en onbewimpeld dat de meesten van Zijn eigen volgelingen zich uiteindelijk van Hem afkeerden, omdat zij aanstoot namen aan Zijn woorden (Joh. 6:60-66).

God heeft ons gemaakt tot ambassadeurs, gezanten voor Christus, en Hij gaf ons de bediening van verzoening (2 Korinthiërs 5:17-21). De belangrijkste taak van de gelovige in deze wereld is bij zondaars aan te dringen om zich te verzoenen met Christus. Dit is niet zomaar het randgebied van ons doel in deze wereld, het is er de echte kern van!

Verder moet onze bediening voor de ongeredden een grote zin van dringendheid bezitten. De Bijbel zegt dat het nu de dag van redding is (2 Korinthiërs 6:2)³. De Bijbel waarschuwt tegen plannen voor morgen (Jakobus 4:13-14). “De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij gekomen” (Romeinen 13:12). Zie Mattheüs 24:42, 44; 25:13; 1 Thessalonicenzen 5:1-6.

Evangelist D. L. Moody zag het juist toen hij zei: “Ik zie deze wereld aan als een zinkend schip. God heeft me een reddingsboot gegeven en zei tegen mij: ‘Moody, red al wie gij kunt’”.

Lees ook:

- [“God heeft de zondaar lief, maar haat de zonde?”](http://www.verhoevenmarc.be/PDF/LoveSinner.pdf):
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/LoveSinner.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

---

² <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Eeuwige-Straf.pdf>

³ 2 Korinthiërs 6:2 KJV: “For he saith, I have heard thee in a time accepted, and in the day of salvation have I succoured thee: behold, now is the accepted time; behold, now is the day of salvation”.